

גל ינונות לעירון בפרשת השבוע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ - החנה הסמונה עשרה
יו"ל ע"י מוסד חויה והסכלה למבוגרים ולנוער
הסדרות נשי מויהי באמריקה

צו (חשי"ט)

הפסדה לפי/ת פיה
יהזקאל ל"ן ט"ז-ל"ו.

א. טאלה כלליח

היכן מצלנו רעיונו העקרי של פרק זה בתורה?

ב. י"ט ואפיץ אותם בגויים
ויזרו בארצות.

מלבים: י"א ט"ז כי הרחקתם בגויים וכי הפיצתם בארצות

בספר הזה כל מקום טבאו נרדפים "גויים" ו"ארצות" הארצות רחוקים
יותר מן הגויים, החחילה גלו בגויים וכנה היו רחוקים, ואחרי זה
נפוצו מן הגויים לארצות רחוקות יותר, עד טבארצות נפזרו יותר.

מלבן"ס: י"ב ט"ו בהפיצי אותם בגויים וזריתי אותם בארצות:

"הזריה" בא בדברית טאינס מחוגרים יהו, כמו (יטעיה ל") "אחד זוריה
ברחה ובמזרה" וה"נפוז" הוא בלבריים המחוגרים (תהליט ב") "ככלי
יוצר הנפצט".

חסבר לפי דברי המלב"ים, למה בא החילה פסוקנו בצורה פעילה ("ואפיץ") והנוטא - ה",
ובא סוף הפסוק בצורה סבילה ("ויזרו") והנוטא הוא - יזראל?

ג. כ ויבא אל הגויים אשר באו טס
ויחללו את טס קדטי
כאמור להם עם ה' אלה ומארצו יצאו.

הרגום יונתן: ועלו לביני עממיא דאחגליא לחמן על דאחילו יח

טמא דקודטי בדאמריין להון:
אם עמיה דה' איליין - ואיכדיין מארעא בית טכינתיה גלון?

במה סוטה החרגום ממטעותו של הפסוק ומה הניעו לסטיות אלו?

ד. כ ויבא אל הגויים אשר באו טס

רד"ק ד"ה ויבא

לטון יחיד דרך כלל ובדרס על דרך (יטע" ס"ג) "בכל צרתם לו צר".

(1) מה יקטה לו בפסוקנו?

(2) מה ההבדל בין טני פרוטיו?

ה. ויחללו את טס קדטי.

מכילתא טמ' יד ב' אלוהי אבי וארממנהו:

ר' שמעון בן אלעזר אומר: כטיטראל עוטיין רצונו טל מקום, אז מתגדל
טמו בעולם, טנ" (יהוטע ה) "ויהי כטמוע כל מלכי האמורי... אח אשר
הוביט ה' אח מי הירדן מטני בני ישראל... וימס לבבם ולא היה בט
עוד רוח מטני בני ישראל."

וכן אמרה לסליחי יהוטע (ב") "כי טמענו אשר הוביט ה' אח מי ים סוף
מפניכט בצאחכט ממצריט... ונחמע וימס לבבנו ולא קמח עוד רוח באיט
מפניכט, כי ה' אלוהיכט הוא האלהים בטמים ממעל ועל הארץ מחחה."

(צו חסי"ט)

ובזמן שאינן עושים רצוננו כביכול כמו מחלל בעולם, שנ" (יחזקאל לו):
 "ויבוא אל הגויים אשר באו שמה ויחללו את שם קדשי". ואמר "וקדשתו
 אחי שמי הגדול המחולל בגויים...". (יחזקאל כ"ג).

יומא פ"ו ע"א

"ואהבת את ה' אלוקיך" - סיהא לים שמים מתאהב על ידך: סיהא קורא וסונה
 ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומחננו בנחת עם הבריות. מה הבריות אומרות
 עליו? "אשרי אביו שלמדו תורה! אשרי רבו שלמדו תורה! איי להם לבריות שלא
 למדו תורה. פלוני שלמד תורה - ראו כמה נאיח דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו,
 עליו הכתוב אומר: (ישעיה מט) "יאמר לי: עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר".

אבל מי שקורא וסונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומחננו באמונה ואין
 דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו?

"אוי לו לפלוני שלמד תורה! אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו
 תורה. פלוני שלמד תורה, ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכווערין דרכיו!"

ועליו הכתוב אומר (יחזקאל לו) "באמור להם: עם ה' אלה ומארצו יצאו!"

איכה רבה פתיחה (ט"ו)

אמר הקב"ה: כבוד היה לי אלו לא נזדווגתי לאומה זו, אתה מוצא בשעה שגלו
 ישראל לבין העכו"ם היה הקב"ה מחזר על פתחייהן של עכוס לשמוע מה הם אומרים.
 ומה היו אומרים? "אלוהיהם של אומה זו נפרע הוא מפרעה ומסיסרה ומסנהריב
 וכיוצא בהן." "וחוזרין ואומרים: "ולעולם נער הוא?"

(פרש בעל מחננו כהונה: בחמיה: וכי אתה סבור שלעולם
 הוא נער בכחו?)

"כביכול הזקינו הדברים!"

(מחנות כהונה: אותן דברים טענה לפרעה ולסנהריב -
 בטכבר הימים, ועתה אין יכול לעשות ככה.)

הדא הוא דכתיב: "ויבא אל הגויים אשר באו שמה ויחללו את שם קדשי".

לא היה צריך קריא לומר אלא "ויבואו" ואת אומר "ויבא אל הגויים?"
 כביכול הוא עצמו! ומה היו אומרים: "עם ה' אלה ומארצו יצאו!"

אברבנאל

מפני שומאחם הפיצוחים בין הגוים וזריתים בין הארצות, והכל היה במשפט,
 כדרכם וכעלילוחם, אבל עם כל זה כאשר באו אל בין הגויים אשר באו שמה,
 נמשך מענינם חלול שם קדשי, באמור הגויים עליהם: "עם ה' אלה ומארצו יצאו",
 כלומר שלא יכול להגן על עמו ומבלי יכולת ה' לגאלם ולהושיעם היו בגלות,
 כי המה עמו ונחלתו. וזהו אומרו "ויחללו את שם קדשי" - לא טבני ישראל היו
 מחללים אותו בעצם, כי אם טבסכת גלוהם וצרותיהם בהיותם עם ה' היה מחולל שמו
 בגויים, בעבורם... ר"ל טעם היותו גדול ונורא בעצמו, הוא עתה מחולל
 בגויים והחלול נעשה בעבורכם והוא אומרו "אשר חללתם בתוכם", שהם היו סבת
 החלול, אבל לא טהיו מחללים שמו בעצם.

באיזו דרך חללו ישראל את שם ה' בגלות לפי הדעות הנ"ל?

(כמה דעות נאמרו לעיל בחטובה לסאלה זו.)

טאלות המסומנות X קטות והמסומנות XX קטות גזאר, יטחור כ"א לפי הבנתו

טאלות וגם חטובות נא לטלוח לנחמה ליבוביך, קריה משה ירוסליים.